

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Alicja Sosnowska

Žalovaný: Dyrektor Izby Skarbowej we Wrocławiu Ośrodek Zamiejscowy w Wałbrzychu

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce – Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu – Výklad čl. 5 třetího pododstavce ES, článku 2 směrnice Rady 67/227/EHS ze dne 11. dubna 1967 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu (Úř. věst. 71, s. 1301; Zvl. vyd. 09/01, s. 3), jakož i čl. 18 odst. 4 a čl. 27 odst. 1 šesté směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu – Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně (Úř. věst. L 145, s. 1; Zvl. vyd. 09/01, s. 23) – Vnitrostátní právní úprava daně z obratu, která pokud jde o lhůtu pro vrácení nadměrného odpočtu stanoví méně výhodné podmínky pro osoby povinné k dani začínající provádět zdanitelná plnění a zaregistrované jako osoby povinné k dani provádějící dodání uvnitř Společenství – Zásady daňové neutrality a proporcionality

Výrok

- 1) Článek 18 odst. 4 šesté směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu – Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně, ve znění směrnice Rady 2005/92/ES ze dne 12. prosince 2005, a zásada proporcionality brání takové vnitrostátní právní úpravě, jaká je dotčena ve sporu v původním řízení, která za účelem umožnění nezbytných kontrol k zabránění daňovým únikům nebo vyhýbání se daňovým povinnostem prodlužuje z 60 na 180 dnů ode dne podání příznání k dani z přidané hodnoty osobou povinnou k dani lhůtu, kterou má vnitrostátní finanční úřad pro vrácení nadměrného odpočtu daně z přidané hodnoty určité kategorii osob povinných k dani, kromě případu, kdy tyto osoby složí jistotu v částce 250 000 PLN.
- 2) Taková ustanovení, jako jsou ustanovení dotčená ve sporu v původním řízení, nepředstavují „zvláštní odchylní se opatření“, jejichž cílem je zabránit určitým druhům daňových úniků nebo vyhýbání se daňovým povinnostem, ve smyslu čl. 27 odst. 1 šesté směrnice 77/388, ve znění směrnice 2005/92.

(¹) Úř. věst. C 69, 24.3.2008.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 12. srpna 2008 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Cour d'appel de Montpellier (Francie)) – Řízení o vydání Ignacia Pedra Santesteban Goicoechey

(Věc C-296/08 PPU) (¹)

(Policejní a soudní spolupráce v trestních věcech — Rámcové rozhodnutí 2002/584/SVV — Články 31 a 32 — Evropský zatýkácí rozkaz a předávání mezi členskými státy — Možnost, aby stát vykonávající žádost o vydání použil dohodu přijatou před 1. lednem 2004, která však vstoupila v platnost v tomto státě až po tomto datu)

(2008/C 260/05)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Cour d'appel de Montpellier

Účastník původního řízení o vydání

Ignacio Pedro Santesteban Goicoechea

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce – Cour d'appel de Montpellier (Francie) – Výklad článků 31 a 32 rámcového rozhodnutí Rady 2002/584/SVV ze dne 13. června 2002 o evropském zatýkáčím rozkazu a postupech předávání mezi členskými státy (Úř. věst. L 190, s. 1) – Možnost členského státu použít ve vztazích z jiným členským státem jiné postupy než postupy stanovené rámcovým rozhodnutím, zejména pak Dublinskou úmluvu ze dne 27. září 1996 o vydávání mezi členskými státy Evropské unie – Důsledky neoznámení státem vydání zatýkáčím rozkazu stávajících dohod a ujednání, které hodlá nadále uplatňovat – Možnost členského státu výkonu zatýkáčím rozkazu použít dohodu přijatou před 1. lednem 2004, která však vstoupila v platnost v tomto státě až po tomto datu.

Výrok

- 1) Článek 31 rámcového rozhodnutí Rady 2002/584/SVV ze dne 13. června 2002 o evropském zatýkáčím rozkazu a postupech předávání mezi členskými státy musí být vykládán v tom smyslu, že se týká pouze případů, ve kterých je použitelný režim evropského zatýkáčím rozkazu, čemuž tak není, týká-li se žádost o vydání skutků spáchaných před datem uvedeným členským státem v prohlášení učiněném podle článku 32 tohoto rámcového rozhodnutí.

2) Článek 32 rámcového rozhodnutí 2002/584 musí být vykládán v tom smyslu, že nebrání tomu, aby vykonávající členský stát postupoval podle úmluvy o vydávání mezi členskými státy Evropské unie vypracované aktem Rady ze 27. září 1996 a podepsané téhož dne všemi členskými státy, i když tato úmluva v tomto členském státě vstoupila v platnost až po 1. lednu 2004.

(¹) Úř. věst. C 223, 30.8.2008.

Kasační opravný prostředek podaný dne 27. června 2008 Landtag Schleswig-Holstein proti rozsudku Soudu prvního stupně (druhého senátu) vydanému dne 3. dubna 2008 ve věci T-236/06, Landtag Schleswig-Holstein v. Komise Evropských společenství

(Věc C-281/08 P)

(2008/C 260/06)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Landtag Schleswig-Holstein (zástupce: S. Laskowski, Privatdozentin a J. Caspar, Professor)

Další účastnice řízení: Komise Evropských společenství

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

- prohlásit kasační opravný prostředek za přípustný a opodstatněný;
- zrušit rozhodnutí Soudu prvního stupně ze dne 3. dubna 2008;
- vyhovět návrhům žalobce c prvním stupni řízení a prohlásit žalobu ve věci T-236/06 za přípustnou a opodstatněnou;
- podpůrně vrátit Soudu prvního stupně, aby původní žalobu prohlásil za přípustnou a pokračoval v řízení;
- rozhodnout o nákladech řízení a uložit Komisi náhradu všech nákladů, které vznikly v tomto řízení.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Soud prvního stupně zamítl žalobu na neplatnost podanou navrhovatelem proti Komisi Evropských společenství jako nepřipustnou z důvodu, že navrhovatel není právnickou osobou ve smyslu čl. 230 odst. 4 ES. Žaloba na neplatnost napadala rozhodnutí Komise ze dne 10. března a 23. června 2006, kterým bylo navrhovateli odepřen přístup k dokumentu

SEK/2005/0420, který obsahuje právní analýzu návrhu rámcového rozhodnutí projednávaného Radou, které se týká uchovávání údajů pro účely prevence, vyšetřování, odhalování a stíhání trestných činů, včetně terorismu.

Navrhovatel na podporu svého kasačního opravného prostředku proti napadenému rozhodnutí Soudu prvního stupně uplatňuje dva důvody kasačního opravného prostředku.

Zprvce, Soud prvního stupně porušil zásadu týkající se práva být vyslechnut. Cílem této zásady, coby projevu záruky spravedlivého procesu a účinné soudní ochrany je zabránit především tomu, aby soudní řízení bylo případně dotčeno tvrzením, které účastníci řízení neuplatnili.

Zadruhé, Soud prvního stupně porušil právo Společenství tím, že nesprávným výkladem pojmu „právnická osoba“ ve smyslu čl. 230 odst. 4 ES a povahy právnické osoby protiprávně odmítl tomu odpovídající procesní způsobilost navrhovatele.

Soud prvního stupně vycházel z názoru, že Präsident des Landtages Schleswig-Holstein v rámci své pravomoci zastupovat před soudem zastupuje „přímo spolkovou zemi“, a nikoliv navrhovatele, a proto navrhovatel nemá právní způsobilost, a tím ani procesní způsobilost pro účast v řízení před soudy Společenství. Z uvedeného je možné dovodit, že Soud prvního stupně by považoval žalobu za přípustnou tehdy, pokud by žaloba namísto navrhovatele uváděla označení „Land Schleswig-Holstein“: tento názor je nejen nesprávný, jelikož není v souladu s ústavou spolkové země Schleswig-Holstein, ale z hlediska navrhovatele představuje překvapující rozhodnutí, se kterým nepočítal. Usnesení Soudu prvního stupně je právně chybné zprvce proto, že neuznává skutečnost, že podle ústavy spolkové země Schleswig-Holstein je Landtag „lidem zvolený nevyšší orgán politické vůle“, a zadruhé proto, že Soud nepřijal, že Landtagpräsident zastupuje Landtag jako celek ve všech ústavně-právních sporech. Pojem „Land“ je v právu používán souhrnně a nekonkrétně a může se – podle kontextu právní úpravy – vztahovat na zemskou vládu, jakož i na parlament spolkové země.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal de Première Instance de Mons (Belgie) dne 14. července 2008 – Société de Gestion Industrielle (SGI) v. Belgický stát

(Věc C-311/08)

(2008/C 260/07)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Tribunal de Première Instance de Mons